

Ești prima mea iubire și ultima

Gabriel Stănciulescu

Ești prima mea iubire și ultima

Nu aveam de unde ști...
Că ai trimis un gând spre mine,
Că ai puterea să țintești
Săgeata ta să mă domine.

Dacă nu te-aș fi întâlnit...
N-aș fi știut ce e iubirea,
M-aș fi purtat ca un rănit
Ce încă n-a simțit durerea.

Nicicând n-am sperat, o clipă,
La un suvenir, a fost mister,
Nimic nu am făcut în pripă,
Mi-ai fost adesea un reper.

N-am cutezat nici să visez,
C-aș merita mai mult, cândva,
Încercam gânduri să lansez,
Prezența ta... mă captiva.

Te am acum și te iubesc ,
Obişnuit cu fericirea,
Am doar motive să tânjesc
Să ne dorească nemurirea.

Văd un vis cum s-a împlinit,
Simt că-mi mulțumește inima,
Ești omul ce mi l-am dorit,
Prima mea iubire și ultima.

Autor: Gabriel Stănciulescu